

845403
1996
ПОЭЗИЯ

ЖАҢА ЗАМАН
ӘДӘБИЕТІ

Жарасбай
НҮРҚАНОВ

ҚЫЗЫЛЖАР

Жарасбай
НҮРҚАНОВ
ҚЫЗЫЛЖАР

«Қазығұрт» баспасы
Алматы 2012

УДК 821.512.122
ББК84 Қаз 7-5
Н 86

*Қазақстан Республикасы
Мәдениет және ақпарат министрлігі
Ақпарат және мұрағат комитеті
«Әдебиеттің әлеуметтік маңызды түрлерін басып шығару»
бағдарламасы бойынша шығарылды*

Құрастырған ақынның жары Қазина Нұрқанова

Нұрқанов Ж.
Н 86 Қызылжар. Таңдамалы шығармалар. Өлеңдер мен поэмалар.
Жарасбай Нұрқанов. – Алматы: «Қазығұрт» баспасы. 2012. –
384 бет.

ISBN 978-9965-22-396-9

Ақын Жарасбай Нұрқанов «Қара көздер», «Нұрлы терезе», «Алтын десте», «Арманым менің», «Терең барлау», «Буынсыз бала» және тағы басқа жыр жинақтарымен оқырман қауымға жақсы таныс. Оның ел-жұртына арнаған өлеңдері көркемдігімен, соны тенеу, шебер ұйқастарымен ерекшеленеді. «Қызылжар» атты жинаққа ақынның әр жылдардағы таңдамалы шығармалары мен соңғы уақытта жазған өлеңдері, поэмалары, арнаулары мен толғаулары енгізілген.

46143

УДК 821.512.122
ББК84 Қаз 7-5

ISBN 978-9965-22-396-9

© Нұрқанова Қ., 2012
© «Қазығұрт» баспасы», 2012

ΘΛΕΨΔΕΡ

Арман

*Бар өмірім өлеңмен өтсе менің,
Туған елді жырлауға жетсе лебім...*

Жарасбай

О, ҚЫЗЫЛЖАР!

Атың сенің елге мәлім,
Естіген жұрт қызығар.
Сен дегенде менің әнім,
Үзілмейді, Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

Еркін өмір арнасында
Ержеткен ұл, қызың бар.
Сұлу Есіл жағасында
Суың кәусар, Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

Туған жердің ажарына
Шіркін көңіл ынтызар.
Аңсарым да, назарым да
Саған ауған, Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

Тартқан сымдай көшелерің,
Өн бойында қызу бар.
Өскен сайын өсе бергін,
Көркем қала – Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

Самал ескен әсем жазын,
Әр перзентің сағынар.
Ақ бораның, сары аязың
Ыстық бізге, Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

Аңсап жүрген кеудемізде
Ақ жалын бар, Қызылжар.
Алты алаштың зердесінде
Мағжаның бар, Қызылжар!
О, Қызылжар, Қызылжар!

КӨКТЕРЕГІМ

О, менің көкорайлы Көктерегім,
Жаһанда өзіндей жер жоқ дер едім.
Арада айлар өтіп, оралған соң,
Кеудемде сағынышым көп қой менің.

Ораған батысың мен түстігінді,
Орманың – қорғаның ғой қысты күнгі.
Бауырында Жалғыз ағаш жайнап өскен,
Теремін түрлі жеміс, түсті гүлді.

Алқаңа сүйсінемін айна көлді,
Көлдерді мыңғырған мал айнала өрді.
Шалқалап жатам жасыл шалғыныңа,
Туристер мұндай жерді қайдан көрді?!

Мұхит қой маған сенің «Қарасуың»,
Қайың-тал жағасында жарасуын!
Телміріп соған сонша қарап тұрған
Өзіңнің оқып келген Жарас ұлың.

Туған жер, көкорайлы Көктерегім,
Есейіп, ержігітің боп келемін.
Өзірге қолда барым, қошаметім –
Өзекті жарып шыққан отты өлеңім.

СӘЛЕМДЕСУ

Ар ма, бүкіл ағайын,
Ар ма, жақын туысым!
Қалай, баурым жағдайың,
Бар ма кәсіп, жұмысың?

Ар ма, өңкей жараным,
Таңмен бірге оянған.
Жүзеге асса, жарадың
Кеудеңдегі ой-арман.

Өмір алға тартады
Сыбағасын әркімнің.
Кеңге салмай арқаны,
Ұмтыл бірден, жарқыным!

Тосып жатыр бел-белес,
Өз жолыңды ойластыр.
Ешкімнен де кем емес
Өзіміздің бай дәстүр.

Мен ұятқа қалмайын,
Ауыз керіп арабша.
Ар ма, деймін, ағайын,
Амандасып қазақша!

Ар ма, туған ауылым,
Ар ма, қала, қауымым,
Өздерінде – назарым.
Жастарың да, кәрің де,
Бар болындар бәрің де,
Айналайын қазағым!!

ЖАРТАС

Тынымсыз түртіп, кужалап,
Толқынды толқын қуады.
Жартастың жүзін су жалап,
Тозаңын, татын жуады.

Сонда да жартас өкпелі
Сазарып мойнын бұрмайды.
Аумалы да төкпелі
Толқын қайтпай тұрмайды.

1957 ж.

АТАМА

Дұғай сәлем атама – Көктеректе,
Отырған да шығар-ай өкпелеп те:
Айында бір амандық білдірсекші, –
Ол кісіге осыдан көп керек пе?

Кетерімде кемсендеп қалып еді,
Сақалына тамшы жас тамып еді...

1967 ж.

КҮЗГІ ҚАЙЫҢ

Қайыңның қурап біткен жапырағы,
Жел үрлеп, жерге түсіп жатыр бәрі.

Бейшара – жапырақсыз жай бір таяқ,
Жар кетіп, жалғыз қалған жігіттей-ақ.

КҮЗГІ БҰЛТ

Күзгі бұлт күркіремес, шатырламас,
Ойнамас от-найзағай, жайнап түсі.
Өртенбес. Жасын соғып, шатыр да ағаш,
Сұр бұлттың кеткен әбден қайрат-күші.

Жоқ енді қара нөсер күркілдеуік,
Қызыл гүл шомылатын күліп тұрып.
Ақ жауын жұма бойы бүркіп, сеуіп,
Суық жел үдей түсер ұлып тұрып.

ТОЛҚЫН МЕН КЕМЕР

Толқын соқты кемерді,
Кемер кері шегерді.
Теңіз ұлы тағы ұрар,
Жер перзенті тебер-ді.

Толқын асар тоңқалаң,
Оған ол ма тоқтаған.
«Келсең, кел» деп кемер тұр,
Соқтығыстан қорықпаған.

Толқын соқты кемерді,
Кемер кері шегерді...
...Егестірген есепсіз
Табиғат неткен шебер-ді?!

АҢТАРЫЛУ

Айрылып қысқы жолдың сар табынан,
Адасқан жолаушыдай аңтарылам.
Ақ қағаз айдаладай мелшиеді,
Қаламым қыбыр етпей қаңтарылған.

Көптенгі көкейдегі ой қаймақталып,
Отырам осылай бір ойлап қалып.
Құлаштап кететіндей жүзгіш адам,
Келгенше кеңірдектен бойлап барып!

ЖОҚ

Әкесінің мазасы жоқ
Жарақат – осколкасынан
тұманды,
бұлтты күндері.

Баласының мазасы жоқ
Қарақат көз қалқашынан,
күмәнді,
күпті жүрегі.

Баланың басындағысы –
Әкенің жасындағысы.

Әкенің кеудесіндегі оқ
Балаға қайтып келмесін, тегі,
Жоқ!

КӨҢІЛДІҢ КҮЙІГІНЕ БАСАТҰҒЫН

Мап-майда түгіндей ғып масатының,
Жұп-жұмсақ сырлы жырлар – жазатыным.
Сап-салқын суға малған орамалдай,
Көңілдің күйігіне басатұғын.

Жарайды ол сұртуге де көздің жасын,
Жарайды ол орауға да жан жарасын.
Кім сәтсіз махаббаттан азап шексе,
Сол менің өлеңімді олжаласын.

Немесе көпті көрген сұңғылаша
Жұбатар, кім қайғыға ұшыраса.
Таңдайын кебірсіген жібітер-ау,
Ауырып жатқан адам су сұраса.

Кіршіксіз сәбилікпен ол ойнар да,
Ермек боп нәрестесіз жұбайларға.
Аңсаған құрбысындай күбірлесер,
Кемтар қыз жалғызсырап мұңайғанда.

КӨГІЛДІР ӘУЕН

Естимін көкек үнін: «көкек» деген,
Көрінбей көзге бірден, секектеген.
Мен тұрмын қыбыр етпей, тұрмын тыңдап,
Өйтпесең, көкек ұшып кетед, деген.

Сырнайлы көкек үні сұңқылдаған,
Жырлайды мұнын шертіп, мүмкін, маған.
Орманға жетелейді әлде мені,
Арманға кім бар екен ұмтылмаған?!

Бейілің, жолың дүзу, дүр ме екенсің,
Көңілің елегізіп жүр ме екенсің?!
Көгілдір көкек үнін, деймін, еркем,
Бір мезгіл сен де тыңдап тұр ма екенсің?!

Ол неге: көкек, көкек, дейді,
Ол неге, неден, шіркін, үркектейді?
Үнемі секектейді,
Әндетсе, сөйтед, дейді.
Әдемі көкек үні
Көкейден бір кетпейді.
Бекерге әндетпейді,
Айтуға тіл жетпейді.
Тыңдасаң: көкек, көкек, көкек, дейді.

СЕН СЕКІЛДІ

Ұйқас үшін, ырғақ үшін
Мен қиналып көрген емен.
Келеді өзі зырлап ұшып,
Сен секілді көркем өлең.
Ала салып қаламды бір,
Зырылдатсам жыр ұршықтай;
Ширатылып қалады жыр
Сен секілді тығыршықтай.

ДОМБЫРАШЫ ДОСЫМА

Бұра, бұра, қос құлақты, дәл бұра;
Қатайт, қатайт. Астыңғысын мол бұра.
Жетті, жетті.

Бас пернені басып қал,
Күмбір-күмбір сөйлеп кетсін домбыра!

Тағы да бас,
тағы да бас пернесін,
Сүйрік саусақ ішекке тыным бермесін.
Жыр бұлағы,
күй өзені құйылып,
Теңіз тулап кең арнаны кернесін.

Төмен, төмен,
сырғы, сырғы сағаға,
Асау тасқын төгілсін кеп жағаға.
Кері кетіп, қайта соғып өр толқын,
Дарияны көбік жапсын ақ ала.

Жоғары өрле – қыран құсың самғасын,
Шарықтасын, қанаты бір талмасын.

Бебеу салып,
безек қаққан екі іше.
Қос жүректі бір-бірімен жалғасын!

ТУҒАН ӨЛКЕМ

Туған жер – Тың өлкесі асқан көркем
Сары бел, жасыл жазық, асқарлы өлке
Далада дамылдасам жұмыстан соң,
Тау – жастық , төбе – төсек, аспан – кө

Тың өлкем – егінжайы тіршіліктің,
Төбеден күле қарап тұр шығып Күн.
Еңбегін есептеуші секілді бір
Жұмылған жұмысына жұртшылықтың.

Ежелден, еңбек десе, ұйыған жұрт,
Қоймаға маңдай тері – құйылар құт.
«Мыңғырған бай» дейтұғын баяғыда,
Мың емес, ендігі есеп – миллиард пұт!

Көкесі бар байлықтың – Бөлке бізде,
Келіп көр кереметті ертең күзде.
Бауырсақ жан басына жаппай жетер,
Жер жүзі жиналса да Өлкемізге!

КҮЙШІ ЖІГІТ

Мұң екен тиек салып, шек таққаны,
Келтіріп құлақ күйін, сәл қаққаны.
Жөнелді саусақтары салғыласып,
Қоғадай желкілдеген жел жақтағы.

Сол сол-ақ шаңқай түсте үркіп ерен,
Жылқыдай қырдан құлап, дүркіреген;

СЕН СЕКІЛДІ

Ұйқас үшін, ырғақ үшін
Мен қиналып көрген емен.
Келеді өзі зырлап ұшып,
Сен секілді көркем өлең.
Ала салып қаламды бір,
Зырылдатсам жыр ұршықтай;
Ширатылып қалады жыр
Сен секілді тығыршықтай.

ДОМБЫРАШЫ ДОСЫМА

Бұра, бұра, қос құлақты, дәл бұра;
Қатайт, қатайт. Астыңғысын мол бұра.
Жетті, жетті.

Бас пернені басып қал,
Күмбір-күмбір сөйлеп кетсін домбыра!

Тағы да бас,
тағы да бас пернесін,
Сүйрік саусақ ішекке тыным бермесін.
Жыр бұлағы,
күй өзені құйылып,
Теңіз тулап кең арнаны кернесін.

Төмен, төмен,
сырғы, сырғы сағаға,
Асау тасқын төгілсін кеп жағаға.
Кері кетіп, қайта соғып өр толқын,
Дарияны көбік жапсын ақ ала.

Жоғары өрле – қыран құсың самғасын,
Шарықтасын, қанаты бір талмасын.

Бебеу салып,
безек қаққан екі ішек
Қос жүректі бір-бірімен жалғасын!

ТУҒАН ӨЛКЕМ

Туған жер – Тың өлкесі асқан көркем,
Сары бел, жасыл жазық, асқарлы өлкем.
Далада дамылдасам жұмыстан соң,
Тау – жастық , төбе – төсек, аспан – көрпем.

Тың өлкем – егінжайы тіршіліктің,
Төбеден күле қарап тұр шығып Күн.
Еңбегін есептеуші секілді бір
Жұмылған жұмысына жұртшылықтың.

Ежелден, еңбек десе, ұйыған жұрт,
Қоймаға маңдай тері – құйылар құт.
«Мыңғырған бай» дейтұғын баяғыда,
Мың емес, ендігі есеп – миллиард пұт!

Көкесі бар байлықтың – Белке бізде,
Келіп көр кереметті ертең күзде.
Бауырсақ жан басына жаппай жетер,
Жер жүзі жиналса да Өлкемізге!

КҮЙШІ ЖІГІТ

Мұң екен тиек салып, шек таққаны,
Келтіріп құлақ күйін, сәл қаққаны.
Жөнелді саусақтары салғыласып,
Қоғадай желкілдеген жел жақтағы.

Сол сол-ақ шаңқай түсте үркіп ерен,
Жылқыдай қырдан құлап, дүркіреген;

Тұғырда қыран қатты сілкініп қап,
Секілді аспан кенет күркіреген.

Су таудан ақтарылып лақылдаған,
Қу қаудан өрт тигендей лапылдаған;
Жанартау жалқындаған жалын атып,
Тәрізді аңызғақ жел аңқылдаған.

Күй саулап саусағынан сала қарыс,
Жас жігіт қыз алдында жаңа таныс.
Сыр шертті қос иығын қомдап алып,
Елікке атылардай ала барыс.

Жүздіріп шектен төккен шарабына,
Қармақ сап қыздың сезім-шабағына;
Арудың асқақ көңлін қондырды әкеп,
Аядай домбыраның шанағына!

1966 ж.

ҮЙЛЕСІМ

Домбырада ішек деген қос болады,
Бірі қатты, бірі сәл бос болады.
Сол секілді бір ойшыл, бір жайдары,
Бір байсалды, бір жеңіл дос болады.

БАҚЫТ ТУРАЛЫ

Бақытым – басым еркін, бостандығым,
Тұрмыстың түк қайғырман басқа мұңын.
Тағдырдың қыңырлығын түзеп алу –
Қолында қазіргі күн жастарының.

Аяқ-қол, ақыл-ойы шынжырлаулы,
Болса кім, сол шығар-ау шын жылаулы.
Ол дағы болашақтан үміткер жан,
Қойған жөн бақыт сұрап былжырауды...

ҚҰДЫРЕТ

Шапқан аттың шаңын көріп,
Бір жасайтын бұл қазақ;
Ғарышкердің бәрін көріп,
Мың жасады-ау бұл қазақ.

Байқоңыры – бәйге өңірі,
Зымыран тұр жараған.
Ай жорығы – бар көңілі,
Қарап ұл тұр жаңадан.

Тағы бір күн (әлі бүгін)
Жол тартады күркіреп.
Бәрі мүмкін: бәрі мұның –
Өршіл ойлы құдырет!

ТУҒАН ЕЛ

Баяғы бабалардың үлгісімен
Елімнің етек-жеңі мол пішілген.
Әкенің арқасында өскен ұлдай
Кім жүрсе емін-еркін, ол кісі – мен.

Тамсанып қыздың күміс шолпысына,
Таң қалдым кейбір олпы-солпысына.
Тым жиі әсерленгіш қайран көңіл,
Толқыса, «Туған ел» деп толқысын да.

Ту, тұмса туған жердің топырағы,
Өзіңсің – өлеңімнің оты, нәрі,

Тұғырда қыран қатты сілкініп қап,
Секілді аспан кенет күркіреген.

Су таудан ақтарылып лақылдаған,
Қу қаудан өрт тигендей лапылдаған;
Жанартау жалқындаған жалын атып,
Тәрізді аңызғақ жел аңқылдаған.

Күй саулап саусағынан сала қарыс,
Жас жігіт қыз алдында жаңа таныс.
Сыр шертті қос иығын қомдап алып,
Елікке атылардай ала барыс.

Жүздіріп шектен төккен шарабына,
Қармақ сап қыздың сезім-шабағына;
Арудың асқақ көңлін қондырды әкеп,
Аядай домбыраның шанағына!

1966 ж.

ҮЙЛЕСІМ

Домбырада ішек деген қос болады,
Бірі қатты, бірі сәл бос болады.
Сол секілді бір ойшыл, бір жайдары,
Бір байсалды, бір жеңіл дос болады.

БАҚЫТ ТУРАЛЫ

Бақытым – басым еркін, бостандығым,
Тұрмыстың түк қайғырман басқа мұңын.
Тағдырдың қиырлығын түзеп алу –
Қолында қазіргі күн жастарының.

Аяқ-қол, ақыл-ойы шынжырлаулы,
Болса кім, сол шығар-ау шын жылаулы.
Ол дағы болашақтан үміткер жан,
Қойған жөн бақыт сұрап былжырауды...

ҚҰДЫРЕТ

Шапқан аттың шаңын көріп,
Бір жасайтын бұл қазақ;
Ғарышкердің бәрін көріп,
Мың жасады-ау бұл қазақ.

Байқоңыры – бәйге өңірі,
Зымыран тұр жараған.
Ай жорығы – бар көңілі,
Қарап ұл тұр жаңадан.

Тағы бір күн (әлі бүгін)
Жол тартады күркіреп.
Бәрі мүмкін: бәрі мұның –
Өршіл ойлы құдырет!

ТУҒАН ЕЛ

Баяғы бабалардың үлгісімен
Елімнің етек-жеңі мол пішілген.
Әкенің арқасында өскен ұлдай
Кім жүрсе емін-еркін, ол кісі – мен.

Тамсанып қыздың күміс шолпысына,
Таң қалдым кейбір олпы-солпысына.
Тым жиі әсерленгіш қайран көңіл,
Толқыса, «Туған ел» деп толқысын да.

Ту, тұмса туған жердің топырағы,
Өзіңсің – өлеңімнің оты, нәрі,

Әс көріп шетелдің бір әуенін сол,
Бәтшағар, бас қатырмай отыр әрі!

ЖАҚСЫЛЫҚ ЖАСА!..

Аяқталып сан түрлі мәжілістер,
Өз орнынан табылсын әр жұмыскер.
Еркіндігің сонша дәй, еге қазақ,
Ұл мен қызың болса ғой нағыз іскер.

Таза жыртып тастасаң егінжайды,
Ойлағаның күнұзақ Елің жәйлі.
Исініп тұр диқанға, сүйсініп тұр
Көктемгі Күн қунақы, лебі жайлы.

Мін шықпаса жасаған затымыздан,
Шықпағаны Туған ел жадымыздан.
Терімізді құрғатып самал ессе,
Ақын жүріп өткендей жанымыздан.

Әркім жылда өсірсе тал шыбықты,
Ағаш егу мәнісін жақсы ұғыпты.
Ізгілікті кім де кім шын тілесе,
Жасай берсін күн бе күн Жақсылықты!..

МАХАББАТ НҰРЫ

Қақ жарылып бұлт кенет сөгілетін,
Жап-жарық қып күн нұры төгілетін.
Сәуле түскен сары бел сонадайдан
Алабөтен жарқырап көрінетін.

Сол секілді көп қыздың арасында
Тұрасың Сен айрықша жарасымда.

Келбетің бе келісті керемет тым,
Әлде менің Саған көз қарасым ба?..

* * *

Талайдың ғашық жары Күнге ұқсаған,
Мен үшін Күн – көркемше сіңілі Саған.

Жүдеу Ай, емес, жүдә, маңайлаған,
Өзіңсің анық сұлу арайлаған.

Өзінді өміріме тірек тұттым,
Өзіңе өз еркіммен жүрек тұтқын.

НЕЛІКТЕН?

Кеш болса, Ай шалқалап, құлап қалып,
Таң атса, Күні қалқанкұлақтанып;

Қақаған қысы бар-ды біздің жақтың,
Аяусыз бет шымшитын, құлақ қарып.

Еске сап сары аязды сақылдаған,
Неліктен болдың, сәулем, салқын маған?..

ХАТ-ХАБАР

Қалқам-ау, хат-хабар жоқ, айдан да асты,
Ақ сенім, қара күдік майдандасты.
Қашықтық – ғашықтыққа сын болды ма,
Осының аяғы өзі қайда басты?..

Жан сәулем, жауап жазшы мол ғып тұрып,
Тастайын жаман ойды мен бұқтырып.

Әйтпесе осы суық өсек құрғыр
Жүрмесін жүрегімді домбықтырып.

ҚАЛҚАШЫМ

Бері шалқып, бетті шарпып,
Өзімді өртей жаздағандай;
Әрі шалқып, салқын тартып,
Құр алаулап, маздаған жай,
    Ұйтқымалы от-жалындай қалқашым.

Әуе айналып түскендейін,
Сәскеде күн жер шығғырған;
Бұлт түнеріп түстен кейін,
Нөсер төпеп, жел ызғырған,
    Құбылған күн райындай қалқашым.

Махаббаттың балын беріп,
Соны сортаң, су татқызған;
Шаттық, ләззәт – бәрін беріп,
Баршасынан жұтатқызған,
    Айнымалы, ала көңіл қалқашым.

СТУДЕНТ ҚҰРБЫНЫҢ АЛЬБОМЫНА

Өзіңменен бақытты да, баймын да,
Өзің едің шаттығым да, қайғым да.
Енді міне, ескерткішке жыр жаздым,
Көңіл сырын жасауындай жайдым да.

Оқып осы жолдарымды аз ғана,
Бір сәтке сәл жымиярсың наздана.
Еске аларсың елестетіп өткенді,
Бар қызықтан қалғандай бір сөз ғана.

Еске аларсың бес жылыңды бір жүрген,
Күндеріңді бір қуанып, бір күлген...
Бірақ, құрбым, бұл альбомның бұл беті
Қаншалықты сақталарын кім білген?..

СОЛ ДҰРЫС

Атың сенің – Өндіріс,
Ісінде жоқ кідіріс.
Дәйім қызу ырғағың,
Сезілмейді мүдіріс.

Бойыңа жат бос жүріс,
Ойыңда жоқ тек тұрыс.
Өндіре бер, ерінбей,
Бәрінен де сол дұрыс.

КҮЙ ШАНАҚ

Қоңырқай, қол тоқпақтай домбырасы –
Бабамның баға жетпес зор мұрасы.
...Шырағым, шынашағың ептейлі екен,
Салдыртып сағаға бір құлдырашы.

Күмбірлеп қуаныш күй нұрлы сазды,
Күбірлеп құпия сыр мұнды-назды;
Дерт те өзі, дәру де өзі – ден қойғанға,
Күй шанақ бірді ауырды, бірді жазды.

Бейуақыт бебеулетіп, қоңырлатып,
Отырсаң шер тарқатып, ол – бір бақыт.
Ей, күйшім, екі ішекті аңыратқан,
Тағдырдан не тілейсің бұдан артық?!